

عنوان مقاله:

بررسی پایداری خاکریزهای ماسهای مسلح شده با ژئوسل و ارائه بهینه ترین چینش لایه‌های تقویت

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم سلطانی مهاجر - فارغ التحصیل کارشناسی عمران، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی قم

علی فرمینی فراهانی - کارشناسی ارشد مهندسی راه آهن، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت، مدرس دانشگاه صنعتی قم

خلاصه مقاله:

ژئوسلها که امروزه به عنوان یکی از روشهای سازگار با محیط زیست برای پایداری کردن شیب شناخته شده‌اند با استفاده از خاصیت محصورکنندگی موجب تقویت خاکهای سست میگردند. پایداری خاکریز مسلح شده با ژئوسل تحت‌بارهایی در بازه‌ی 011 تا 0011 کیلوپاسکال بر متر در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان میدهد افزایش تعداد لایه‌های تقویت موجب افزایش پایداری خاکریز می‌گردد و به طور کلی بهینه‌ترین مکان قرار گرفتن ژئوسل کمیابینتر از لایه‌ی میانی خاکریز میباشد؛ در خاکریزهایی تحت بارهای 011 تا 011 توصیه میشود افزایش لایه‌های تقویت به صورت قرینه در بالا و پایین لایه‌ی اولیه باشد و برای بارهای 011 تا 0011 بهتر است روند افزایش لایه‌های ژئوسل از لایه‌ی اولیه به سمت بالای خاکریز باشد

کلمات کلیدی:

ژئوسل، خاکریز مسلح شده، محصور شدگی، پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/499305>

